

Kateřina Ťastn

Umíš v tom chodit?

O hledání spokojeného partnerského vzta

e-knihy

Děkujeme Vám za nákup této e-knihy. Jsme rádi, že můžeme touto cestou přinášet dobré zprávy do světa digitálních médií.

Jestliže se Vám podařilo dokument stáhnout z nějakého webu bez placení, tak si jej, prosím, pořídte ještě jednou, férově, na našich webových stránkách www.paulinky.cz/eknihy. Může se Vám zdát, že je to zbytečné a že chceme na e-knihách vydělávat. I vydání e-knihy nás něco stojí, zejm. autorská práva, překlad a redakční práci. Vaše platby nám tak umožňují vydávání dalších elektronických titulů.

Nakladatelství Paulínky

www.paulinky.cz

Kateřina Ťastn

Umíš v tom chodit?

O hledání spokojeného partnerského vztahu

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2012

Petrská 9, 110 00 PRAHA 1

Tel.: 222 311 206

E-mail: paulinky@paulinky.cz www.paulinky.cz

ISBN 978-80-7450-050-3 (Tištěná kniha, 3. vyd.)

ISBN 978-80-7450-062-6 (PDF)

Prožívat velikost lásky!

Psát o lásce, o známosti, o sexualitě není snadné, a přitom je to tak důležité! Krása Božího stvoření je nesmírná. Lidé však na základě své slabosti a prostřednictvím falešných učitelů snadno vyměňují svou velikost za ponížení, svou důstojnost za úpadek. Místo toho, abychom hleděli do nebe, a tak naplno žili na zemi, zahrabáváme se pouze do hlíny země. Nejtragičtější je, že o svém sebeponižování ani nevíme.

Mistrně o tom píše G. K. Chesterton: „V celé lidské historii platí zvláštní zákon, že lidé mají neustále snahu podceňovat své okolí, podceňovat své štěstí, podceňovat sebe.“

Jsem přesvědčen, že mladí lidé ve svém nitru pociťují touhu prožít pravou lásku. A nejen to. Vnímají, že láska je daleko větší než to, co kolem sebe pozorují a co sami mnohdy prožívají. Podvědomě vnímají, že láska má někde své skutečné naplnění. Touhy člověka často ukazují na Tvůrce.

Snad většina lidí má pocit, že jakmile o tomto tématu hovoří katolíci, vždy jsou to slova plná odsuzování. Jako by církev byla škarohlídem, který lidem nepřeje lásku, a sexualitu dokonce odmítá. Je to divný předsudek. Částečně ho způsobila nešikovnost a úzkoprsost věřících. Církev ve svém učení vždy obhajovala velikost lidské lásky, a proto i sexuality. Avšak v praktickém životě věřících kolovaly, a snad i kolují, neustálé obavy, nepochopení a nedocení lidského těla a lidské lásky. Kdybychom dobře poznali, jak krásně o tomto tématu psal zesnulý papež Jan Pavel II., žasli bychom a radovali se, že Duch svatý svou církev vede.

Chceme-li v současnosti stát na straně mladých lidí a jejich skutečných ideálů, nemůžeme být svázáni pomýlenou praxí,

ani se nesmíme nechat zmást novodobými učiteli bezuzdnosti a slaboštví. Ba, je třeba vyhnout se zbabělosti plynoucí ze strachu, že může přijít i odmítnutí. Dnes více než kdy jindy je záslužné a nutné odhalovat krásu lásky v její velikosti, odhalovat důstojnost stvořeného člověka, dodávat mladým lidem odvahu, svědčit jim o cestách, které vedou k dosažení pravé lidské velikosti, probouzet v nich vnitřní sílu k sebezáporu, vidět obtíže, znát úskalí, dodávat odvahu malátným, ale zároveň neustále podporovat skryté dobro v člověku a přivádět ho k vysokým metám lidské přirozenosti.

Autorka knížky, kterou držíte v ruce, se vydala přesně tímto odvážným směrem. Její slova nejsou poučováním, ale předáním zkušeností, nabídnutím cesty. Nevnučuje, nýbrž s přesvědčivostí ukazuje, že cesta k prožívání pravé radosti ze života a důstojnosti osoby člověka je sice cestou náročnou, ale tou nejlepší.

Mnozí po ní šli a nelitovali. Ba naopak!

P. Jenda Balík

Před nedávnem se mi k rukám dostaly zajímavé statistické údaje: například že většina dospívajících, kteří už měli sexuální zkušenosti, soudí, že vhodnější věk pro začátek pohlavního života je pozdější, než byl ten jejich. Nebo že u 65 % dospívajících dívek a 51 % hochů byl motivací pro první pohlavní styk tlak vrstevníků. Zajímavé údaje také přineslo Centrum pro kontrolu nemocí v Atlantě: tři čtvrtiny dívek, které začaly sexuálně žít před 18. rokem, měly dva a více partnerů, necelá polovina z nich čtyři a více partnerů. Ty, které začaly žít sexuálně až po 19. roce, měly ve 20 % dva a více partnerů a jen v 1 % čtyři a více partnerů... A proč to všechno tady vlastně píšou?

Dennodenně to vidíme v televizi: dva mladí lidé se seznámí – a klidně se ještě týž večer spolu vyspí. Když jim vztah neklope, prostě se rozejdou a najdou si někoho jiného. Mnozí se tak ocitají v začarovaném kruhu žhavé zamilovanosti, rozchodů, depresí a hledání nového partnera. Divák, který se nesetkal s jiným přístupem a od mládí tyto modely sleduje v televizi, asi sotva ví, že „to“ může být i jinak, a považuje přístup ukazovaný běžně ve filmech za „normální“. Také proto jsem se rozhodla napsat knížečku, kterou máte nyní v ruce: protože to „jinak“ jsem sama zakusila. Mohu potvrdit, že vztahy nejsou „jenom“ o sexu, ale můžeme je vnímat z úplně jiného konce, než jaký vidíme kolem sebe. A co víc: můžeme na toho pravého počkat se svou čistotou až do svatby a nepřipadat si jako „ufon“ jen proto, že většinový postoj je jiný.

Často se v naší společnosti objevují hlasy, které kritizují zkostnatělost a „neaktuálnost“ církve. Říkají: Je na mladé příliš přísná, klade přehnaný důraz na morálku, už by konečně mohla povolit mladým sex před svatbou. Je přece jiná doba!